

**МІЖКРАЄВИЙ
ВИШКІЛ
ІНСТРУКТОРІВ**

Реферати ЛІСОВОЇ ШКОЛИ ТА ШКОЛИ БУЛАВНИХ при Головних Булавних УПЮ повідомляють що:

1. Міжкраєві Вишкільні Табори "Лісова Школа - 79" та "Школа Булавних - 79" відбудуться від суботи 23 червня до суботи 7 липня 1979 в горах Кетскил коло місцевості Гантер, Стейт Нью Йорк, США.

На табір прийнятих буде тільки 32 кандидатів з-поміж тих, які найкраще закінчать кореспонденційний курс.

Оплата за перебування на таборі: 120 амер. доларів.

Доїзд на місце таборування оплачують учасники самі.

2. Школа Булавних та Лісова Школа це не звичайні табори, а інтенсивні та вимагаючі вишколи. Тому повинні на них зголошуватися ці пластунки/пластуні, які мають провідницькі здібності таборових провідників та які вже відбули успішно декілька таборів і виказалися бездоганною пластовою поставою.

Зголошуватися можуть СТАРШІ ПЛАСТУНКИ/ПЛАСТУНИ і СТАРШІ ЮНАЧКИ-ЮНАКИ після закінченого 16-17 року життя із ступенем розвідувачки/розвідувача або вірлиці/скоба.

3. Зголошення на кореспонденційний курс

для кандидатів на цьогорічні МВТ ЛШ та ШБ прийматимуться тільки до **31 березня ц.р.** 10 амер. доларів вписового треба залучити окремо з картою зголошення. Вписового не звертається, хіба, що зголошення взагалі не буде прийняте.

Оплату треба скласти до **30 травня ц.р.**

4. Карті зголошення (на другій сторінці) враз із вписовим пересилати на адреси:

Лісова Школа:
Roman Mykyta
357 South Parkway
Clifton, New Jersey 07014 USA

Школа Булавних:
Olha Kuzmowycz
221 Fire Island Avenue
Babylon, New York 11702 USA

пл. сен. Юрій Данилів — референт ЛШ при ГПБ
пл. сен. Дора Горбачевська — реф. ШБ при ГПБ

ЯРОСЛАВ

*Мій товариш Ярослав
Дуже дивний талант мав:
З дуба дошки купував
Й свистаки він виробляв,
А як кілька натесав,
Тоді людям роздавав.
Я Вам цього не казав,
Як я Ярка запізнав:
Раз мене він попрохав,
Щоб йому я помагав
І листа з ним написав,
І за поміч, що я дав,
Він свисток подарував.
Я собі як спробував
І щосили засвистав,*

*То мій тато закричав:
— Чи ти, сину, з дуба впав?
Тож свисток я заховав,
Його більше не вживав.
Так за роком рік минав.
Про свисток я й не гадав.
Аж як плащ я раз вдягав,
Мій свисток на землю впав.
Скоро я його підняв
І знова так засвистав,
Скільки сили я лиш мав,
А мій син заверещав:
— Чи ти, тату, звар'ював?!*
*Знову я свисток сховав,
І мені він десь пропав.*

*Може, син його забрав,
Щоб я більше не свистав.
— Де ж тепер є Ярослав? —
Я когось раз запитав.
— О, він мільйонером став,
Дві фабрики збудував,
Свисттки людям продавав.
Все це Вам я розказав,
Щоби кожний пам'ятав,
Як свисток би купував,
Щоби добре оглядав,
Чи це "Мейд бай Ярослав".*

*Пан Тофель,
27. XII. 1978*